

31991R1893

1991 6 29

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 169/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 1893/91

1991 m. birželio 20 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 dėl valstybių narių veiksmų, susijusių išpareigojimais, neatskiriama nuo viešosios paslaugos geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transporto srityje sąvokos

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

I straipsnis

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 75 straipsnį,

Reglamentas (EEB) Nr. 1191/69 šiuo reglamentu iš dalies keičiamas taip:

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,

1. straipsnis pakeičiamas tokiu straipsniu:

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

„I straipsnis

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽³⁾,

1. Šis reglamentas taikomas transporto įmonėms, kurios organizuoja geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transporto paslaugas.

kadangi, nors ir laikantis principo, kad reikia panaikinti su viešosiomis paslaugomis susijusius išpareigojimus, specifiniai visuomenės interesai transporto paslaugų srityje gali pateisinti viešųjų paslaugų sąvokos taikymą šioje srityje;

Valstybės narės gali netaikyti šio reglamento įmonėms, kurių veikla apima tik paslaugų teikimą mieste, priemiesčiuose ar regione.

kadangi, laikantis transporto įmonių komercinio savarankiškumo principo, transporto paslaugų teikimas turi būti organizuojamas pagal sutartis, sudarytas tarp valstybės narės kompetentingos institucijos ir atitinkamos transporto įmonės;

2. Šiame reglamente:

— „vežimas mieste ir priemiesčiuose“ reiškia transporto paslaugas, tenkinančias miesto ar miesto su priemiesčiais poreikius bei tarp miesto ir aplinkinių rajonų esančius transporto poreikius,

kadangi tam, kad būtų teikiamos tam tikros paslaugos, arba dėl tam tikrų keleivių socialinių grupių interesų valstybės narės turėtų turėti galimybę palikti arba nustatyti tam tikrus su viešąja paslauga susijusius išpareigojimus;

— „vežimas regione“ reiškia transporto paslaugas, kurios teikiamos, kad būtų patenkinti regiono transporto poreikiai.

kadangi todėl yra būtina iš dalies keisti Reglamentą (EEB) Nr. 1191/69 ⁽⁴⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 3572/90 ⁽⁵⁾, kad būtų suderinta jo taikymo sritis ir būtų nustatyti bendrieji nuostatai, taikytini viešųjų paslaugų sutartims,

3. Valstybių narių kompetentingos institucijos panaikina visus išpareigojimus, įeinančius į viešosios paslaugos sąvoką, kaip apibrėžta šiame reglamente, kurie nustatyti geležinkelio, kelių ir vidaus vandenų transportui.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

4. Siekiant užtikrinti pakankamą transporto paslaugų teikimą, kad jas teikiant būtų visų pirma atsižvelgiama į socialinius ir aplinkosaugos veiksnius ir miesto bei užmiesčio planavimą arba būtų siekiama tam tikroms keleivių kategorijoms pasiūlyti ypatingą mokesčių už važiavimą, valstybių narių kompetentingos institucijos gali viešųjų paslaugų sutartis sudaryti su transporto įmonėmis. Tokių sutarčių sąlygos ir jų vykdymo detalės išdėstytos V skirsnyje.

⁽¹⁾ OL C 34, 1990 2 12, p. 8.

⁽²⁾ OL C 19, 1991 1 28, p. 254.

⁽³⁾ OL C 225, 1990 9 10, p. 27.

⁽⁴⁾ OL L 156, 1969 6 28, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 353, 1990 12 17, p. 12.

5. Tačiau valstybių narių kompetentingos institucijos gali palikti arba nustatyti miesto, priemiesčių ir regiono keleivinio transporto paslaugų teikimo su viešąja paslauga susijusius išpareigojimus, nurodytus 2 straipsnyje. Darbo organizavimo sąlygos ir kompensavimo procedūros išsamiai pateikiamos II, III ir IV skirsniuose.

Jeigu transporto įmonė ne tik teikia paslaugas pagal su viešąja paslauga susijusius išpareigojimus, bet taip pat užsiima ir kita veikla, viešosioms paslaugoms vykdyti privalo būti sukurti atskiri padaliniai, atitinkantys bent šiuos reikalavimus:

- a) buhalterinė apskaita kiekvienai veiklai privalo būti tvarkoma atskirai, o proporcinga turto dalis, susijusi su kiekviena veikla, turi būti nustatoma naudojantis galiojančiomis buhalterinės apskaitos taisyklėmis;
- b) išlaidos padengiamos veiklos pajamomis ir mokėjimais iš valdžios institucijų, be jokios pervedimų galimybės iš vieno kurio arba į kitą įmonės veiklos padalinį.

6. Be to, valstybės narės kompetentingos institucijos gali nuspręsti keleivinio transporto srityje netaikyti 3 ir 4 dalies transporto įkainiams ir sąlygoms, kurios buvo nustatytos vienos ar daugiau ypatingos asmenų kategorijos interesais.“

2. 10 straipsnio 2 dalis išbraukiama.
3. 11 straipsnio 3 būti išbraukiama.
4. V skirsnis keičiamas tokiu skirsniu:

„V SKIRSNIS

Viešųjų paslaugų sutartis

14 straipsnis

1. „Viešųjų paslaugų sutartis“ – tai sutartis, sudaroma tarp valstybės narės kompetentingų institucijų ir transporto įmonės, kad visuomenei būtų teikiamos pakankamos transporto paslaugos.

Viešųjų paslaugų sutartyje turi būti numatyta:

- transporto paslaugos, kurios atitinka nustatytus veiklos nenutrūkstamumo, reguliarumo, masto ir kokybės reikalavimus,
- papildomos transporto paslaugos,
- transporto paslaugos nurodytais tarifais ir nurodytomis sąlygomis, ypač tam tikroms keleivių kategorijoms arba tam tikrais maršrutais,
- paslaugų keitimas atsižvelgiant į besikeičiančius poreikius.

2. Viešųjų paslaugų sutartis, *inter alia*, apima šiuos punktus:

- a) paslaugų, kurios turi būti teikiamos, pobūdį, ypač veiklos nenutrūkstamumo, reguliarumo, masto ir kokybės standartus;
- b) aptariamą sutartyje numatytų paslaugų kainą, kuri turi būti arba pridedama prie tarifinių pajamų, arba įtraukta į pajamas ir finansinių santykių tarp abiejų pusių detales;
- c) nuostatas dėl sutarties keitimo ir patikslinimo, ypač atsižvelgiant į nenumatytus pasikeitimus;
- d) sutarties galiojimo laikotarpį;
- e) baudas tuo atveju, jeigu sutarties nesilaikoma.

3. Turtas, naudojamas teikti transporto paslaugoms, dėl kurių pasirašyta viešųjų paslaugų sutartis, gali priklausyti įmonei arba būti skirtas įmonei disponuoti.

4. Bet kuri įmonė, ketinanti nutraukti arba iš esmės pakeisti transporto paslaugas, kurias įmonė visuomenei teikia nuolat ir reguliariai ir kurioms netaikoma sutarčių sistema arba su viešąja paslauga susijęs išpareigojimas, apie tai iš anksto, bent prieš tris mėnesius, praneša valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Kompetentingos institucijos gali nutarti atsisakyti tokio informavimo reikalavimo.

Ši nuostata neturi įtakos kitoms nacionalinėms procedūroms, kurios taikomos teisei nutraukti ar keisti transporto paslaugas.

5. Gavusios 4 dalyje nurodytą informaciją, kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad aptariamąsias paslaugas būtų teikiamos dar vienerius metus nuo datos, kada buvo įteiktas pranešimas, ir apie tai praneša įmonei iki pranešimo galiojimo pabaigos likus bent mėnesiui.

Institucijos taip pat gali imtis iniciatyvos pradėti derybas, kad tokios transporto paslaugos būtų nustatytos arba pakeistos.

6. Išlaidos, kurių transporto įmonės patiria dėl 5 dalyje nurodytų išpareigojimų, turi būti kompensuojamos bendra tvarka, aprašyta II, III ir IV skirsniuose.“

5. 19 straipsnis išbraukiamas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 1992 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Liuksemburge, 1991 m. birželio 20 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

R. GOEBBELS
